23/05/2026

Αρχιερατική θεία Λειτουργία στον ιστορικό Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Παλατιτσίων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το Σάββατο 23 Μαΐου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο Λόγο στον ιστορικό Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Παλατιτσίων (16ου αι.) .

Συμμετείχαν φοιτητές και φοιτήτριες της Θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ. .

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

Μέ πολλή χαρά καί συγκίνηση τελέσαμε σήμερα τή θεία Λειτουργία, ἀνταποκρινόμενοι στήν παράκληση καί τήν ἐπιθυμία τοῦ καθηγητοῦ κ. Γαλάνη, νά λειτουργήσουμε στόν ἱστορικό αὐτό ναό τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, στά Παλατίτσια. Καί ἀνταποκριθήκαμε μέ χαρά, ἀφενός γιατί γνωρίζουμε τό ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον

τοῦ καθηγητοῦ σας γι᾽ αὐτόν τόν ναό, γιά τόν ὁποῖο μᾶς εἶχε ὁμιλήσει πρίν ἀπό μερικά χρόνια στό Συνέδριο τῶν Παυλείων, ἀλλά καί γιατί προσωπικά εὐλαβοῦμαι καί ἀγαπῶ ἰδιαιτέρως τόν μεγαλομάρτυρα ἅγιο Δημήτριο, στόν ναό τοῦ ὁποίου εἶχα τή χαρά καί τήν εὐλογία τό ἔτος 2019 νά τελέσω τά θυρανοίξια μετά ἀπό τίς πολύχρονιες ἐργασίες ἀνακαινίσεως τοῦ ναοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπί πολλά ἔτη ἦταν κλειστός καί σέ κακή κατάσταση, καί συντηρήσεως τῶν ἐντυπωσιακῶν τοιχογραφιῶν του.

Ὁ ναός τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου πού βρίσκεται στό ἀνατολικό ἄκρο τῆς νεκρόπολης τῶν Αἰγῶν, στό βυζαντινό κοιμητήριο, εἶναι μνημεῖο πολιτιστικῆς τῆς Unesco καί ἀποτελεῖ ἕνα μεγαλοπρεπές καί ξεχωριστό μνημεῖο καί ἀπό ἀρχιτεκτονικῆς πλευρᾶς καί ἀπό πλευρᾶς ἐντοίχιου διακόσμου. Ὅπως διαπίστωσαν οἱ μελετητές μεγάλο μέρος τῶν ἀρχιτεκτονικῶν μελῶν τοῦ ναοῦ προέρχονται ἀπό τίς Αἰγές καί τό ἀνακτορικό συγκρότημα, ἐνῶ οἱ ἐξαιρετικές τοιχογραφίες πού κοσμοῦν τόν ναό, σύμφωνα μέ τήν κτητορική ἐπιγραφή πού σώζεται καί δημοσίευσε, νεαρός τότε φοιτητής, τό 1940, ὁ μεγάλος ἀρχαιολόγος μας Μανόλης Ἀνδρόνικος, εἶναι ἔργο τοῦ ἁγιογράφου Νικολάου ἀπό τό Λινοτόπι τῆς Καστοριᾶς, καί ὁλοκληρώθηκε τό ἔτος 1570.

Εἶναι ὄντως ἐντυπωσιακό καί ἀξιοθαύμαστο τό γεγονός ὅτι σέ ἕνα χωριό τῆς Ἠμαθίας, μέσα στήν Τουρκοκρατία, ἀνεγείρεται αὐτός ὁ εὐρύχωρος ναός μέ τή θαυμάσια παράσταση τοῦ μεγαλομάρτυρος ἁγίου Δημητρίου πού φέρει τήν ἐπιγραφή «μέγας Δούκας». Ἡ ἐπιγραφή ἀνταναλᾶ τή φήμη τοῦ πολιούχου τῆς Θεσσαλονίκης, λόγω τῶν ἐπανειλημμένων ἐπεμβάσεών του γιά τή σωτηρία τῆς πατρίδος του ἀπό τίς ἐπιθέσεις καί τίς πολιορκίες τῶν ἀλλοεθνῶν ἐχθρῶν της, ἀλλά καί τήν ὑψηλή θέση πού κατεῖχε στόν ρωμαϊκό στρατό.

Ἐξίσου ἐντυπωσιακή εἶναι καί ἡ παράσταση τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου πού ἐπιβεβαιώνει τό γεγονός ὅτι ἡ προσωπικότητά του καί ἡ φήμη του ἦταν ζωντανή στόν τόπο αὐτό, ἀκόμη καί κάτω ἀπό τίς δύσκολες συνθῆκες τῆς σκλαβιᾶς.

Ὅλα αὐτά τά θαυμαστά πού βλέπει καί νιώθει κανείς μέσα στόν ἱστορικό αὐτό ναό τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, ἀποτελοῦν μία ἐπιβεβαίωση τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, τόν ὁποῖο ἀκούσαμε σήμερα στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα. Ἐκεῖ, στήν ἀρχιερατική προσευχή τοῦ Κυρίου, ὁ Χριστός βεβαιώνει τούς μαθητές του, ὅτι «ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ τά ἔργα ἃ ἐγώ ποιῶν κἀκεῖνος ποιήσει καί μείζονα τούτων ποιήσει».

Αὐτήν ἀκριβῶς τήν πίστη εἶχαν καί οἱ πατέρες μας, οἱ ὁποῖοι καί ἄντεξαν τίς πιέσεις καί τά προβλήματα πού τούς δημιουργοῦσαν οἱ Τοῦρκοι, καί διατήρησαν τήν πίστη τους στόν Χριστό καί τήν ἐθνική τους αὐτοσυνειδησία, ἀλλά κατόρθωσαν νά τήν ἐκφράσουν μέ αὐτόν τόν μεγαλειώδη ναό, καί ὡς πρός τό μέγεθος καί ὡς πρός τόν ἐντοίχιο διάκοσμο. Καί τόν ἀφιέρωσαν στόν ἅγιο Δημήτριο, ἕναν ἰδιαίτερα προσφιλῆ ἅγιο στή Μακεδονία, τίς πρεσβεῖες καί τήν προστασία τοῦ ὁποίου εἶναι βέβαιο ὅτι θά ζητοῦσαν οἱ πατέρες μας.

Καί χάρη σ᾽ αὐτή τήν πίστη διατήρησαν οἱ πρόγονοί μας καί τήν ἐθνική τους

ταυτότητα πού ἀποτυπώνεται στό πρόσωπο τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἑνός προσώπου πού, ἄν καί εἶχε ζήσει πρίν ἀπό 18 καί πλέον αἰῶνες, παρέμενε ζωντανός στή μνήμη τους ὡς μεγάλος καί ἔνδοξος στρατηλάτης.

Ἡ πίστη αὐτή στόν Χριστό ὑπῆρξε γιά τούς πατέρες μας πηγή ἐλπίδος, γιατί οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου μας συνεχίζονται μέ τήν ὑπόσχεση ὅτι ὅ,τι καί ἐάν ζητήσουμε στό ὄνομά του ἀπό τόν Θεό θά μᾶς τό χαρίσει.

Αὐτή τήν πίστη στόν Χριστό καί αὐτή τήν ἐλπίδα ἄς ἔχουμε ὅλοι μας, γιατί εἶναι ἀπαραίτητες γιά ὅλους, μικρούς καί μεγάλους, κληρικούς καί λαϊκούς. Ὁ κόσμος μας ζεῖ χωρίς πίστη. Τό διαπιστώνουμε δυστυχῶς καθημερινά. Καί ἡ ἔλλειψη πίστεως δημιουργεῖ καί ἔλλειψη ἐλπίδος. Καί ἔτσι ὁ ἄνθρωπος ὄχι μόνο δέν ἔχει ποῦ νά στηριχθεῖ καί ἀπό ποῦ νά κρατηθεῖ, ὅταν κλειδωνίζεται ἀπό τά προβλήματα καί τίς τρικυμίες τῆς ζωῆς, ἀλλά δέν ἔχει καί ἐλπίδα, γιατί δέν ἔχει ἀπό ποῦ νά περιμένει τήν ὁποιαδήποτε βοήθεια. Γι᾽ αὐτό καί βλέπουμε τούς συνανθρώπους μας νά παραπαίουν καί νά μήν ξέρουν τί νά κάνουν στή ζωή τους.

Ἐμεῖς ἔχουμε ὅμως σέ ποιόν νά πιστεύουμε, ἔχουμε τόν Χριστό, τοῦ ὁποίου προχθές ἑορτάσαμε τήν εἰς οὐρανούς ἀνάληψή του, καί ὁ ὁποῖος μᾶς ὑποσχέθηκε ὅτι θά εἶναι πάντοτε μαζί μας. Ἑπομένως, ἐάν πιστεύουμε, μποροῦμε καί νά ἐλπίζουμε, καί ἡ χάρη του θά μᾶς ἐνισχύει καί θά μᾶς στηρίζει πάντοτε.

